

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010157
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1114010157.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Danici Veselovskej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému A. M., stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 1T/10/2014 zo dňa 19.10.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. 04. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. M., nar. XX. XX. XXXX v Bratislave sa zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/10/2014 zo dňa 19.10.2015 bol obžalovaný A. M. uznaný vinným zo spáchania nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 21. mája 2013 v čase o 15:10 hodine v Bratislave po Zámockej ulici pri odbočke na Skalnú ulicu viedol osobné motorové vozidlo značky Fiat Doblo, evidenčného čísla C.-XXXDB, smerom od Pilárikovej ulice a na úrovni hotela Ibis pri odbočovaní vľavo v rozpore s ustanovením § 19 ods. 4 Zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 8/2009 Zbierky zákonov o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nedal prednosť v jazde oproti idúcemu cyklistovi A. D., ktorý viedol bicykel značky GIANT po Zámockej ulici smerom od Palisád, následne čoho došlo k zrážke medzi pravou časou vozidla Fiat DOBLO v oblasti predných dverí a predného blatníka a prednou časťou bicykla a následkom nárazu cyklista D. dopadol na vozovku, kde upadol do bezvedomia a podľa lekárskej správy utrpel zmliaždenie pravého predlaktia, ľavého ramena, pravého kolena, otras mozgu a následne mu diagnostikovali aj zlomeninu ľavej lopatky, zlomeninu výbežku stavca C7 vľavo a drobnú zlomeninu pravého rebra vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosti do 12.júna 2013.

Za to bol obžalovaný A. M. odsúdený súdom prvého stupňa podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 1.500,- (tisícpäťsto) Euro. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu obžalovaným úmyselne zmarený, súd prvého stupňa mu stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov a taktiež, podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. súd mu umožnil splatiť peňažný trest v mesačných splátkach po 150.- (stopäťdesiat) Eur. Súčasne, podľa ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd zaviazal obžalovaného, aby poškodenému A. D., H.. XX. XX. XXXX, R. C. C., K. XXXX/X vo výške 5.013,99 € s tým, že podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný A. M., v ktorom sa domáhal o zmenu výroku rozsudku o treste a o uloženie miernejšieho trestu, bez uloženia trestu zákazu činnosti.

Uviedol, že sám nie je si vedomý zapríčinenia uvedenej dopravnej nehody, avšak ako stavbyvedúci stavebnej spoločnosti a na vykonávanie plynulej činnosti tejto spoločnosti nevyhnutne potrebuje, aby mal k dispozícii vodičský preukaz.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania s tým, že v danom prípade účel trestu sa dá dosiahnuť aj miernejším trestom, a to bez trestu zákazu činnosti.

Na verejnom zasadnutí zástupca Krajskej prokuratúry Bratislava navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa je vecne a právne správny a zákonný.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že obžalovaný A. M. bol riadne a s dostatočným časovým predstihom predvolaný na hlavné pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 19. 10. 2015 na súde prvého stupňa, pričom sa ho aj zúčastnil. Podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný sa cítil byť nevinný, avšak sa vyjadril, že ho mrzí čo sa stalo, ale keby cyklista bol išiel pomalšie, nemuselo by k zrážke dôjsť. Dodal, že so svojim vozidlom zastavil na hranici križovatky, aby sa presvedčil, či musí dať prednosť oproti idúcim vozidlám. Pokiaľ tam stál, napravo na vyvýšenom chodníku videl stáť iné na parkovisku. Keď sa pozrel do prava, uvidel cyklistu, ktorý pred ním sa objavil a preletel veľkou rýchlosťou. Ako cyklista prešiel, sám sa pohol, keďže už žiadne iné vozidlá nevidel. Keď sa nachádzal prednou časťou vozidla na priechode pre chodcov, spozornel na cyklistu, ktorý prichádzal po Zámockej ulice smerom od Palisád a následne náraz do prednej časti pravého boku svojho vozidla v oblasti dverí, taktiež blatníka, kapoty a čelného skla. Zrážke s cyklistom už zabrániť nedokázal.

Poškodený si na detaily nehody vôbec nepamätal, ani na okolnosti predchádzajúce nehode, ktoré sa udialo okolo 15.00 hod.. Prebral sa až v nemocnici okolo 22.00 hod. Jeho zranenia boli obodované na 225 bodov a ustálené znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia Z.. Z.. N. (č.l. 17- 43).

Vzhľadom k tomu, že odvolanie smeruje len proti výroku prvostupňového rozsudku o treste, krajský súd sa zameril v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia, len voči výroku o treste.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa odvolacieho krajského súdu okresný súd po správnom skutkovom zistení a ustálení právneho záveru a ukladaní trestu, svoj rozsudok odôvodnil vecne správne a v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por.. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa teda vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné tak na rozhodnutie o vine ako aj na rozhodnutie ohľadom trestu tak, ako to predpokladá zákon, pričom obranu obžalovaného bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôvodnú.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného bolo zamerané len do výroku o treste, takže výrok o vine treba považovať za právoplatný pred súdom prvého stupňa a preto ho odvolací súd ani nepreskúmal.

V názorovej zhode aj s rozsudkom okresného súdu odvolací súd taktiež konštatuje, že v danej veci bolo na mieste konanie obžalovaného A. M. právne posúdiť ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Podľa ustanovenia § 158 Tr. zák. kto inému z nebanlivosti ublíži na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa riadne, v súlade s ustanovením § 34 vyhodnotil aj zásady pri ukladaní trestu u obžalovaného, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. To, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, resp. sa ku skutku priznal okresný súd správne hodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/, I/Tr. zák.. Priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 Tr. zák. zistené žiadne neboli.

Tak, ako to uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia aj prvostupňový okresný súd, uloženie peňažného trestu obžalovanému A. M. za spáchanú trestnú činnosť bol súdom prvého stupňa ukladaný v súlade so zásadami ukladania trestov (§ 34 ods. 4 Tr. zák.), pričom zohľadňuje tak okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovaného.

Krajský súd sa preto stotožnil s výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, aj pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, pritom poukazuje síce na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného A. M. (bývalé odsúdenie už má zahladené), avšak v evidenčnej karte vodiča po inkriminovanej dopravnej nehode podľa lustrácie v registri priestupkov pribudli 2 nové záznamy za rôzne dopravné priestupky (jednak z 11. 06. 2014 za státie na chodníku a z 30. 10. 2015 za rýchlosť).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd v názorovej zhode s dôvodmi rozsudku prvostupňového súdu konštatuje, že v danom prípade teda nie je možné opomenúť oboznámený výpis z Evidenčnej karty vodiča, z ktorého objektívne vyplývajú záznamy o uložení pokuty v súvislosti porušením všeobecnej povinnosti účastníka cestnej premávky. Inkriminovaný skutok sa stal dňa 21. 05. 2013, pričom ešte aj po tomto dátume sú u jeho osoby zaznamenané ďalšie dve porušenia povinností vodiča, pre ktoré bol pokutovaný finančnou sankciou.

Odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 61 ods. 2 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že súd môže uložiť trest zákazu činnosti, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Z použitia slova „môže“, ktoré je uvedené v tomto zákonnom ustanovení nepochybne vyplýva, že trest zákazu

činnosti sa neukladá nikdy obligatórne. Trest zákazu činnosti teda nie je možné ukladať mechanicky, či paušálne len z dôvodu, že obžalovaný sa dopustil určitého protiprávneho konania v súvislosti s činnosťou, na ktorú sa vyžaduje osobitné povolenie. Uloženie tohto druhu trestu musia odôvodňovať okolnosti prípadu, prípadne osoba obžalovaného, pričom účelom tohto trestu je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu. Jeho uloženie je preto opodstatnené hlavne v prípadoch, v ktorých páchatel trestného činu spáchaného v doprave vyvoláva závažné pochybnosti o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlá (primerane judikatúra R I/1966).

Z okolností prípadu vyplýva, že obžalovaný A.. M. viedol motorové vozidlo po miestnej komunikácii, kde inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že neuloženie trestu zákazu činnosti nie je možné odôvodňovať tým, že by to mohlo pre obžalovaného znamenať stratu zamestnania. Možná strata zamestnania obžalovaného v dôsledku uloženia trestu zákazu činnosti totiž, sama osebe, nie je dôvodom, aby súd trest zákazu činnosti neuložil. To napokon vyplýva aj z ustanovenia § 31 ods. 2 Tr. zák. podľa ktorého je trest ujma na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste, dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť bol súdom prvého stupňa ukladaný v súlade so zásadami ukladania trestov a súd prvého stupňa výrok o treste aj náležitým spôsobom odôvodnil. Pri preskúmaní tohto výroku krajský súd nezistil žiadne zákonné dôvody pre jeho zmenu, resp. zmiernenie trestu, ktorého sa okrem iného, obžalovaný v rámci odvolania domáhal.

Taktiež za správny a zákonný treba považovať aj výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenému včas a riadne uplatnenú a vyčíslenú škodu, resp. aj výrok, ktorý so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného A.. D. na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.